



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1121/2017
16.11.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Маје Ковачевић Томић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Вукашина Карајовића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика (КЗ), одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Вукашина Карајовића, адвоката Михаила Крстића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Ужицу К 13/17 од 26.05.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 844/17 од 25.07.2017. године, у седници већа одржаној 16.11.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Вукашина Карајовића, адвоката Михаила Крстића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Ужицу К 13/17 од 26.05.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 844/17 од 25.07.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ужицу К 13/17 од 26.05.2017. године, окривљени Вукашин Карајовић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 31.12.2016. године до 26.05.2017. године. Од окривљеног је, на основу члана 246. став 7. КЗ одузета опојна дрога, а на основу члана 87. став 1. КЗ је одузета једна вагица на батерију за прецизно мерење, као предмет намењен за извршење кривичног дела. Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду плати паушални износ од 5.000,00 динара, као и друге трошкове поступка, чију висину ће суд утврдити посебним решењем, у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 844/17 од 25.07.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Вукашина Карајовића, а пресуда Вишег суда у Ужицу К 13/17 од 26.05.2017. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног Вукашина Карајовића, адвокат Михаило Крстић,

у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или их преиначи и окривљеног Вукашина Карајовића ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа, у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неблаговремен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, је прописано да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тач. 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4.), учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП.

Како из списка предмета и то из повратнице, произилази да је окривљени Вукашин Карајовић, пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 844/17 од 25.07.2017. године, лично примио 02.08.2017. године, а да је његов бранилац адвокат Михаило Крстић, захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда поднео 11.09.2017. године, дакле по протеку законом прописаног рока из члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио као неблаговремен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић